

uenisse mundo natiuitate. Unde & in  
quibus dicitur: tunc potentie  
sue miracula de mortis sue p[er]tinu-  
humilitate respondit d[omi]n[us]. Ecce in des-  
claudi ambulant. leprosi mundantur. fur-  
di audiunt. mortui resurgunt. pau-  
peres euangelizant. Et beatus qui non  
fuerit scandalizatus in me. Vult tot  
signis tantisq[ue] uirtutib[us] non scandali-  
zari quisq[ue] potuit. sed admirari. Sed  
infidelium mentis graue in illo scanda-  
lu[m] preluit. cu[m] tu postea miracula  
moriens uidit. Unde & paulus dicit.  
Nos aut[em] p[re]dicamus x[p]m. et crucifixu[m].  
iudeis quide[m] scandalu[m] gentib[us] aut[em].  
stulticia. Stultu[m] quippe hominib[us]  
uisum est. ut p[ro] hominib[us] auctor in-  
moreretur. & inde contra eu[m] homo scan-  
dalu[m] sumpsit. unde et amplius debi-  
tor fieri debuit. Nam tanto d[omi]n[us] ab  
hominib[us] dignius honorandus est.  
quanto p[ro] hominib[us] & indigna suscep-  
sit. Quid e[st] g[er]o dicit beatus qui n[on]  
fuerit scandalizatus in me. nisi apta  
uoce abiectione mortis sue humilita-  
teq[ue] signat[ur]. Ne si patitur dicat. Mira  
quide[m] facio. sed abiecta p[re]cepti non de-  
dignor. Quia g[er]o moriendo et subsequen-  
te ualde e[st] hominib[us] ne uim  
mortis despiciant. qui signa uenerunt.  
Sed dimissis iohannis discipulis quid de  
eode[m] iohanne turbis dicat audiam[us].  
Quid existis uidere in deserto. harun-  
dine uento agitata. quod uidelicet  
non asserendo sed negando intulit.

Harundine quippe mox ut aura  
contigerit in parte altera flectit.  
Et quid p[er] harundine[m] nisi carnalis  
animus designatur. qui mox fa-  
uore uel detractone tangit in par-  
te quolibet inclinat[ur]. Si eni[m] ab  
humano ore aura fauoris flauit  
biliter extollit. totu[m]q[ue] quasi  
ad gra[m] inflectit. Sed si inde uent[us]  
detractio[n]is eruperit. unde laudis  
aura ueniebat. mox hunc quasi  
in parte altera ad uim furoris in-  
clinat. Sed harundo uento agitata  
iob[is] non erat. quia hunc nec blan-  
diu[m] gra[m] nec cuiuslibet na[m] asperum  
fuerat. nec p[ro]sp[er]a hunc equoq[ue]  
nec aduersa nouerant inclinare.  
Harundo g[er]o agitata uento non erat.  
quem ab status sui rectitudine nul-  
la reru[m] uarietas inflectebat. Dis-  
camus igit[ur] fr[ater] k[er]n[us] harundo uen-  
to agitata non esse. soli demus au-  
mu[m] in auris linguaru[m] positus.  
flectibilis status mentis.  
Nulla nos detractio ad uia[m] p[ro]uocet  
atq[ue] ad remissionem inutilis g[er]it.  
nullus fauor inclinet. non nos p[ro]  
sp[er]a flauit. non aduersa p[er]tur-  
bent. ut qui in soliditate fidei si-  
gemur. nequaqua[m] reru[m] transun-  
tiu[m] mutabilitate moueamur. Ad  
huc aut[em] de ei[us] exp[re]ssione subian-  
git. Sed quid existis uidere in de-  
serto. homine[m] mollib[us] uestitum.  
Ecce qui mollibus uestiunt[ur]. in do-